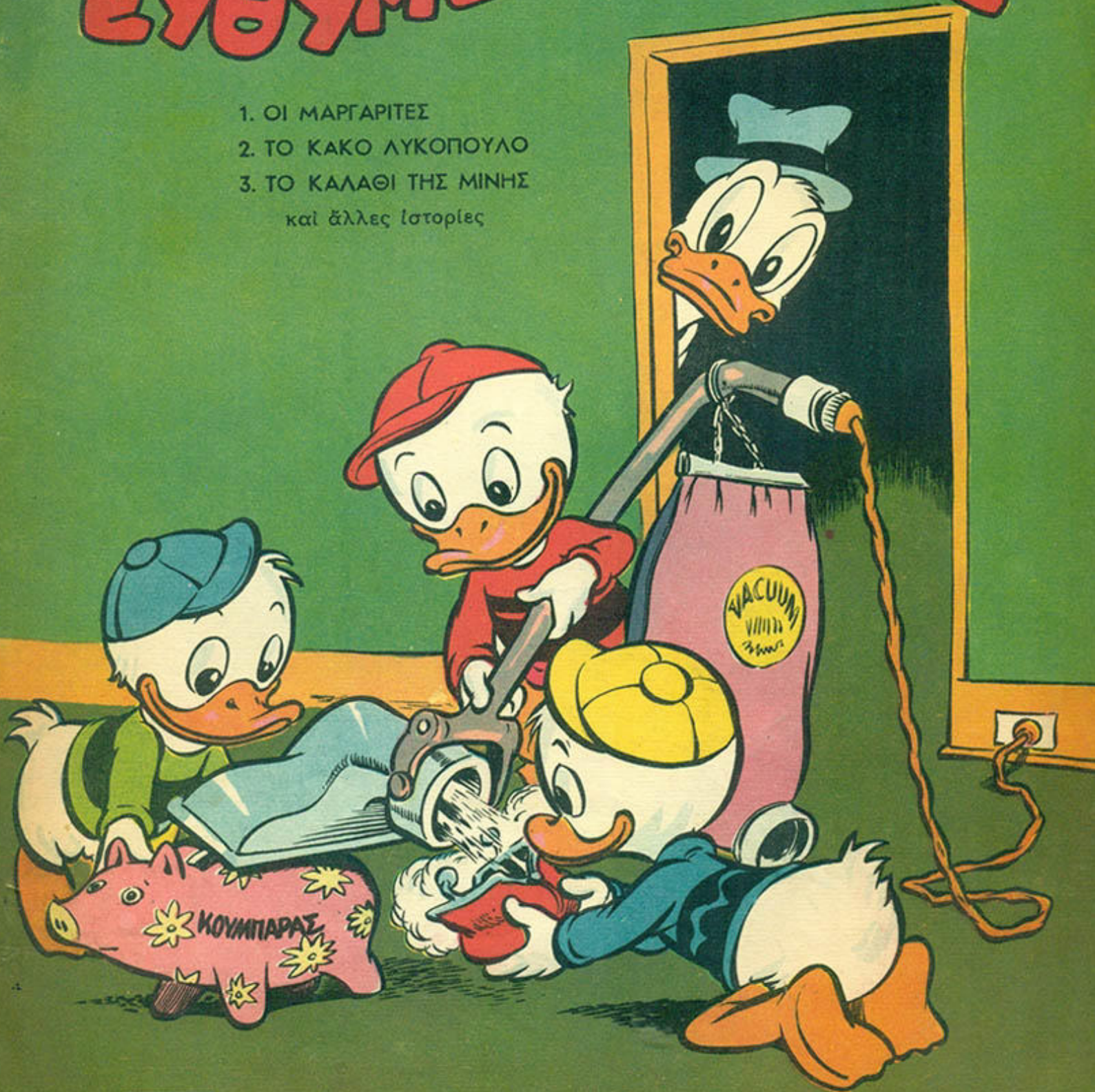

ΤΟΥΟΛΤ ΝΤΙΣΝΕΥ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

1. ΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ
  2. ΤΟ ΚΑΚΟ ΛΥΚΟΠΟΥΛΟ
  3. ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ ΤΗΣ ΜΙΝΗΣ
- και άλλες Ιστορίες

ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ

ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ο ΓΟΥΩΛΤ ΝΤΙΣΝΕΥ

ο δημιουργός του
ΜΙΚΥ ΜΑΟΥΣ

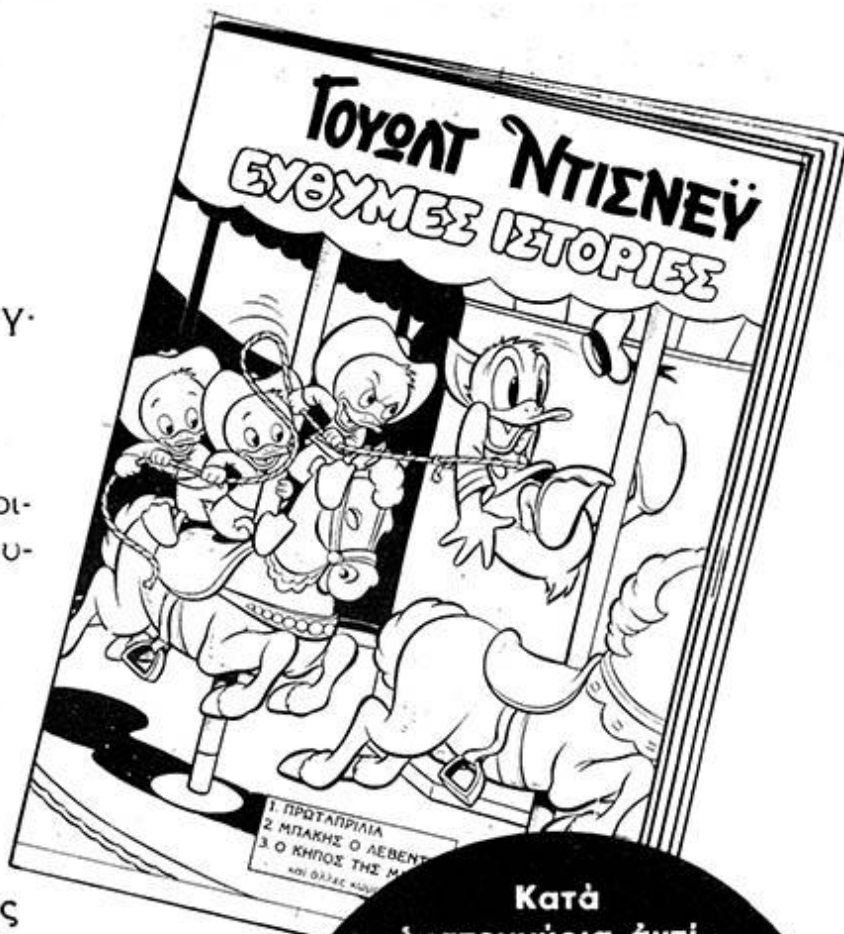
και των άλλων σπαρταριστών ήρώων θα σας παρουσιάσει τις

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

1. ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ
2. ΜΠΑΚΗΣ ο λεβέντης
3. Ο ΚΗΠΟΣ της ΜΙΝΗΣ

και άλλες κωμωδιούλες

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ
ΣΕΛΙΔΕΣ 28 — ΔΡΑΧ. 3.000

Κατά
έκατομμύρια αντί-
τυπα κυκλοφορούν σ'
όλο τον κόσμο και διαβά-
ζονται με ιδιαίτερη εύχαρί-
στηση από μικρούς και μεγά-
λους, οι πρωτότυπες και χιου-
μοριστικές αυτές δημιουρ-
γίες του ΓΟΥΩΛΤ ΝΤΙΣ-
ΝΕΥ και των άλλων
κινηματογραφικών
παραγωγών.

Copyright, 1954, by Walt Disney Productions

Έκδοτης δια την Ελλάδα: Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ και Σια, Μιλτιάδου 7·Αθήναι
(Έκτυπονται εις το Λιθογραφείον Μ. Πεχλιβανίδη και Σια, Μιλτιάδου 7·Αθήναι)
Κεντρική Πώλησις: < Α Τ Λ Α Ν Τ Ι Σ > Έμπορική Πεχλιβανίδη ά.έ., όδός Κοραή 8
Τηλέφωνα: 31.624 - 22.846

Ο Γουώλ Ντιονεύ
Παρουσιάζει

Ντόναλντ Ντάκ

Στο Έργο *Οι Μαργαρίτες*

Μόλις σκάζουν
τά πρώτα άνοιξιά-
τικα μπουμπούκια,
ό σύλλογος «Τό
Άγριολούλουδο τής
Πάπιας» ξεχύνεται
στους γύρω λόφους
για νά μαζέψη μα-
ργαρίτες!

Τρά λαλά, λαλά!

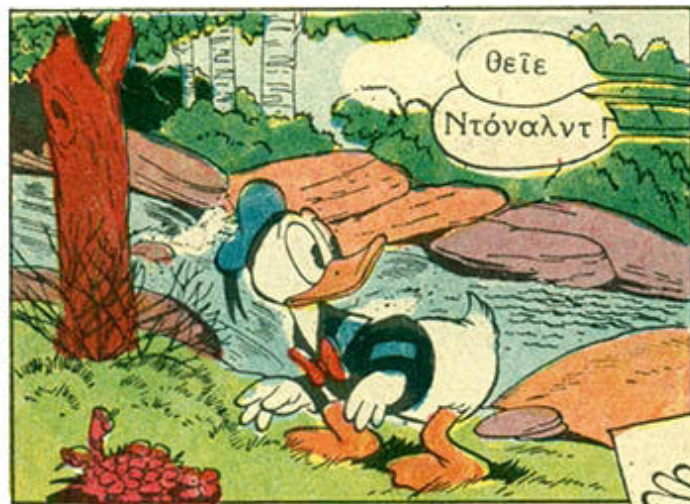
Α... ψού!

Ωχ! Κου-
ράστηκα!

Πότε θα
φάμε.

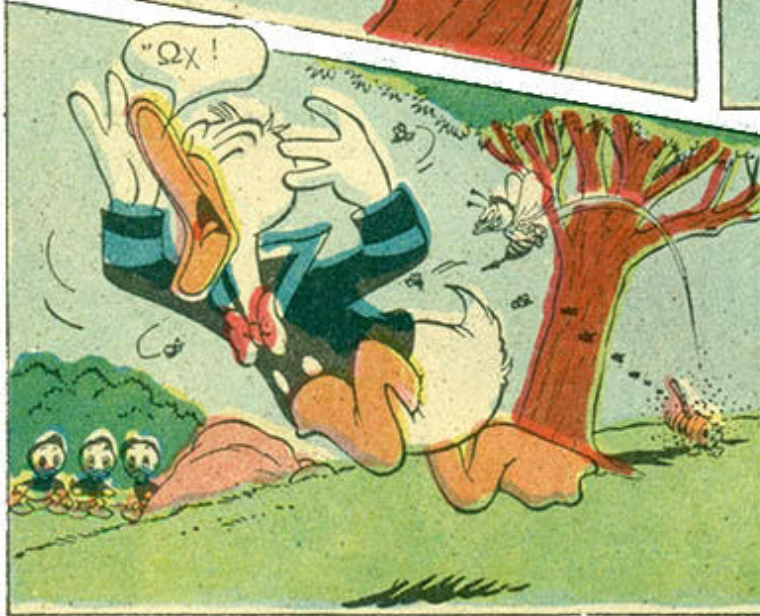
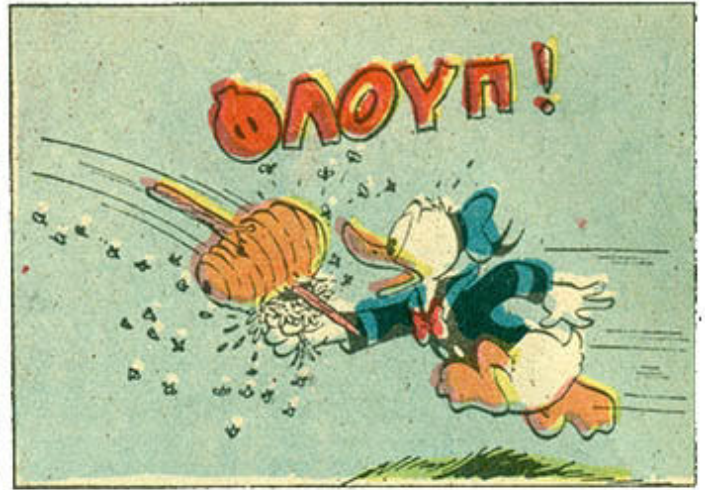

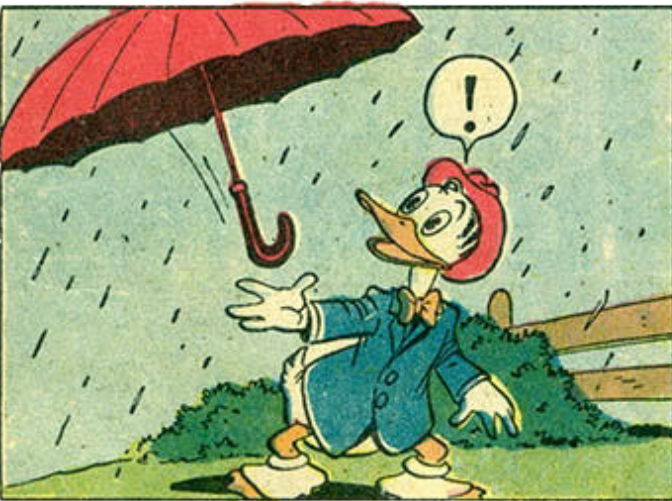

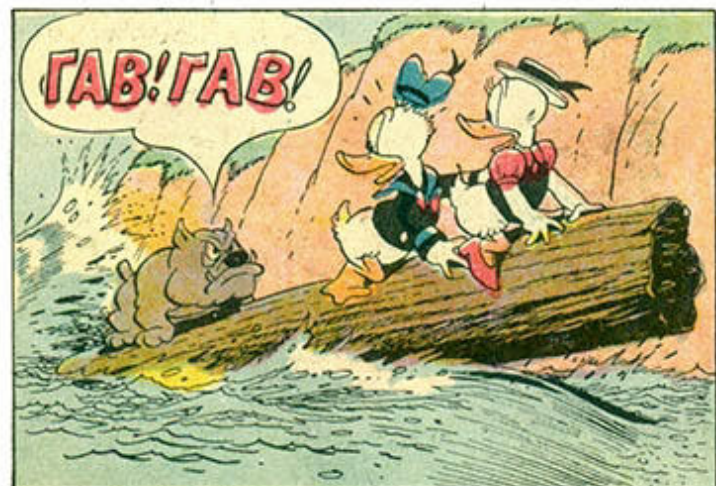
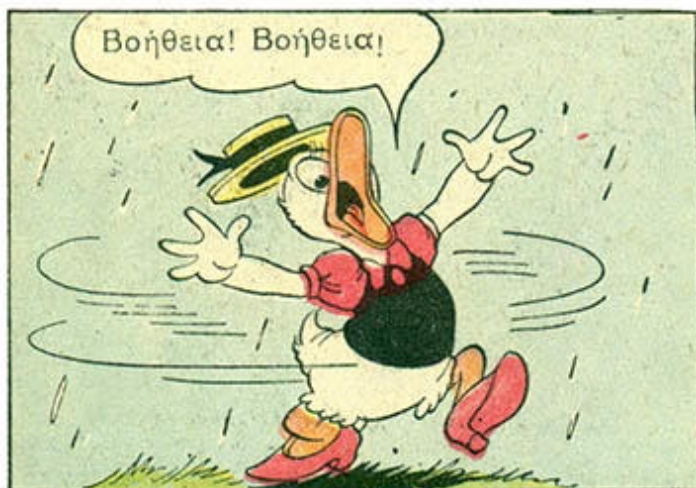

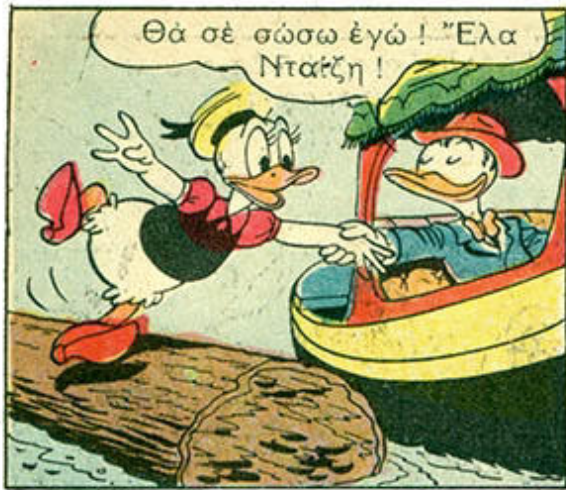

Θά σε σώσω εγώ! "Ελα Νταίζη!

Ο τυχερός Γιούλης, παίρνει πάντα μέρος στην άπονομή των παρασήμων για ήρωϊκές πράξεις!

Ποῦ τή βρήκες αὐτή τή γόνδολα!

Περνοῦσε καί σ. ἄθηκε ἴσα ἴσα κάτω ἀπό τὸ δέντρο μου! "Ομορφὴ βάρκα! "Ἐχει ραδιόφωνο καὶ ὠραία μαλακὰ καθίσματα!

Λίγο μ' ἔνδιαφέρει ἂν ἔχη καὶ τηλεόραση ἀκόμα! Ἐγὼ κρυώνω!

Χρειάζεσαι λίγη ζεστὴ λεμονάδα!

Τί νὰ ἔχη ἄραγε: αὐτὸ τὸ θερμὸ ποῦ κολυμπᾷ ἐδῶ;

Τί τύχη!... Ζεστὴ λεμονάδα!

Ἀνέβα ἐπάνω, θεῖε Ντόναλντ! Κοίταξε τί ὠραία βάρκα ποῦ βρήκαμε!

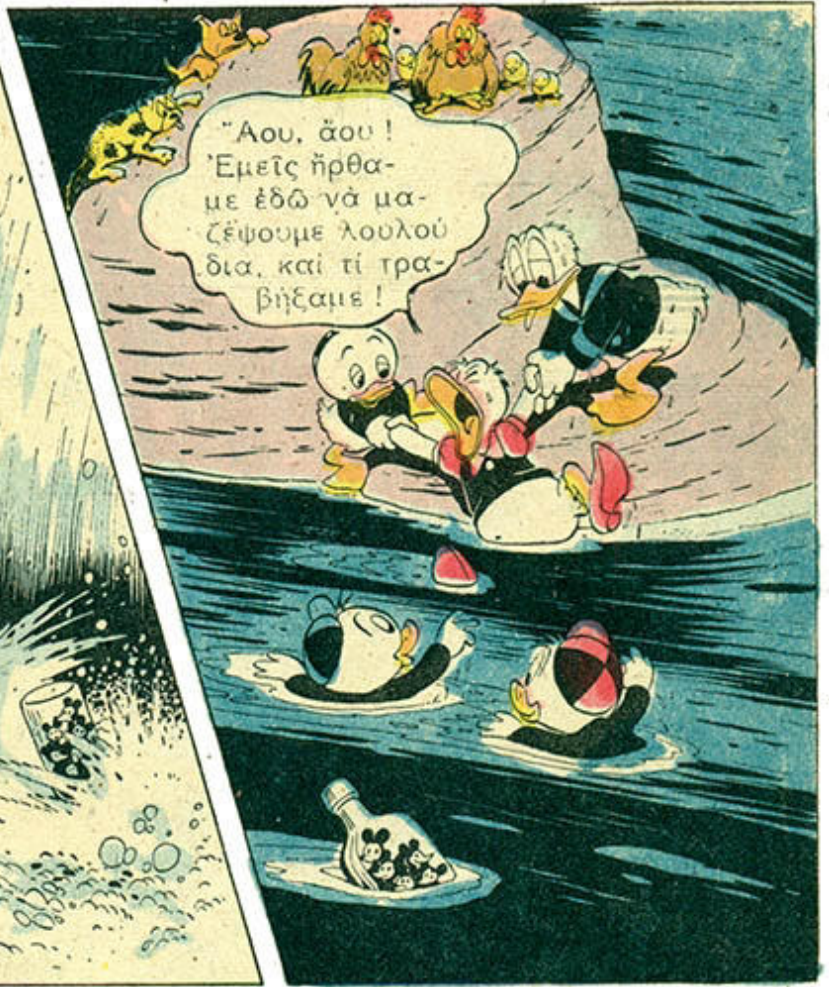
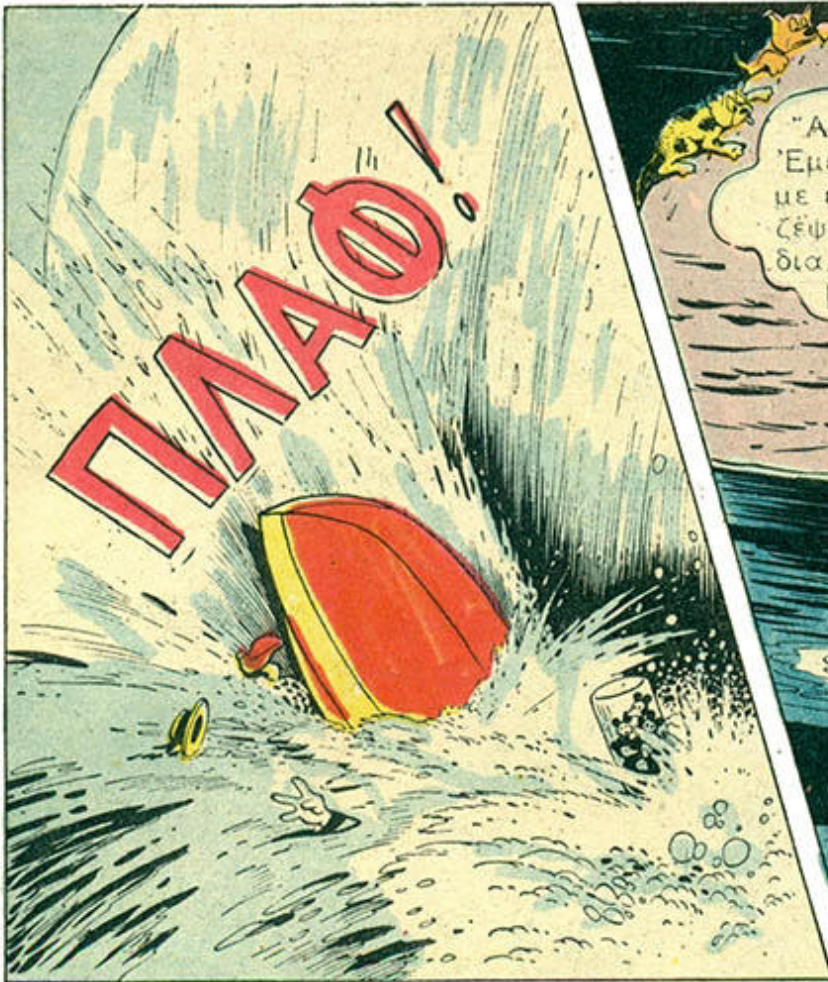

Εἶμαι σχεδὸν ἑτοιμὸς νὰ φύγω καὶ γιὰ τὸν Ἄρη! Ὁ κόσμος αὐτὸς δὲν ἔχει τόπο γιὰ τοὺς δύο μας, γιὰ τὸ Γιούλη καὶ γιὰ μένα!

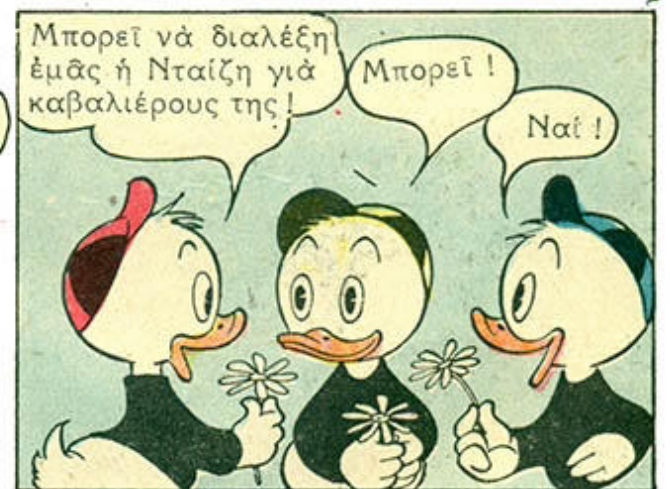
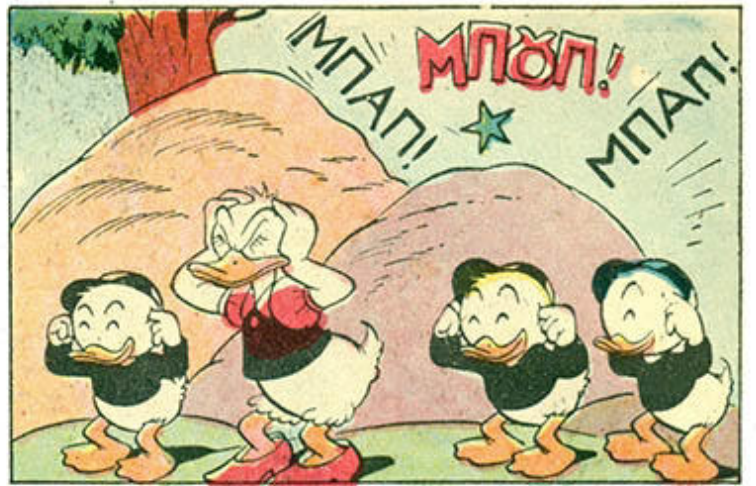

Τώρα είναι
εύκαιρία! Τώρα που δε με
βλέπουν, θα πάρω τὰ ρου-
χα τῶν μικρῶν γουρουνιῶν
καὶ θὰ τὰ δέσω κόμπους!
"Ε, τὰ γέλια που
θὰ κάνω!

Στοιχηματίζω πῶς
θὰ τραβήξουν τὸν
διάολό τους γιὰ
νὰ λύσουν αὐτοὺς
τοὺς κόμπους!

Ὁραία!
Ἐλάτε
τώρα
γουρουνάκια
μου νὰ
ντυθῆτε!

Κοιτάzte!
Τὸ λυκόπουλο
μᾶς ἔδεσε
κόμπους τὰ
ρουχὰ μας!

Φεύγει,
τὸ ἄλλιο!

Ἔσεῖς, παιδιά,
μείνετε ἔδω!
Ἐγὼ πάω νὰ
τὸν πιάσω!

Μὰ πῶς θὰ πᾶς! Εἶσαι
θεόγυμνος!

"ὦ, ὦ!
Δίκιο
ἔχετε!

Νά, αὐτὰ τὰ κλα-
διά μου κάνουν
γιὰ ροῦχο!

Δέν μπορεί ἔμενα αὐτὸ
τὸ λυκόπουλο νὰ μοῦ κά-
νη τέτοια ἄσχημα ἀστεῖα!
Θὰ τὸ μάθω ἐγὼ
μιὰ καὶ καλή!

Λοιπόν... λέγε, λυκό-
πουλο! Γιατί τὸ ἔκα-
νες αὐτό;

"Ἔτσι ἔπρεπε!
Δὲν μποροῦσα
νὰ κάνω δια-
φορετικά!

Ἐμπρός,
λέγε μου,
γιατί τὸ
ἔκανες;

"Ὁ μπαμπᾶς μου εἶπε πῶς, ἂν
ἦμουνα κακὸς μιὰ ὀλόκληρη
μέρα, θὰ μου χάριζε ἕνα
ὄμορφο σκυλάκι!

Ὁ μπαμπᾶ-
κας σου,
πάλι, ἔ;

Ξέρεις,
ἔχασα τὸ
γατάκι μου..
μου ἔφυγε..
καί... καί...

Καταλαβαίνω, λυ-
κόπουλο... καὶ θὰ
σὲ βοηθήσω μὲ
χαρά μου!

"Ἄν θέλεις νὰ ἔχης κακὲς συστάσεις
γιὰ τὴν ἀφέντιά σου, στείλε τὸν
πατέρα σου σὲ μένα, καὶ θὰ τοῦ πῶ

Γειά σου!
Εἶσαι ἀλη-
θινὸς φίλος.

ἔγώ πῶς εἶσαι
σωστὸς
ἠδιάβολος!

"Ὅλοι οἱ πατερά-
δες φροντίζουν
νὰ κάμουν τὰ
παιδάκια τους
καλά...

Οἱ λύκοι
ὅμως κάνουν
τὸ ἀντίθετο! Τὸ
καημένο τὸ λυκό-
πουλο!

ΑΡΓΟΤΕΡΑ..

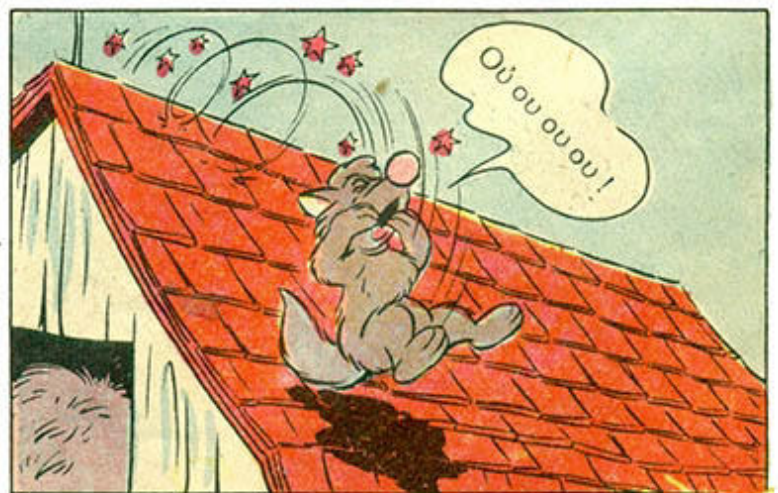
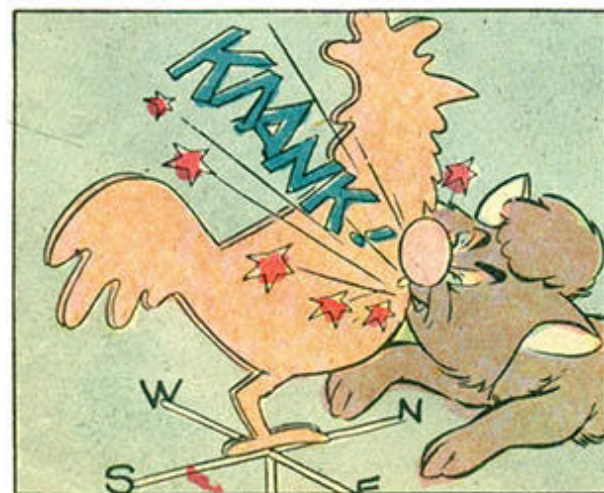
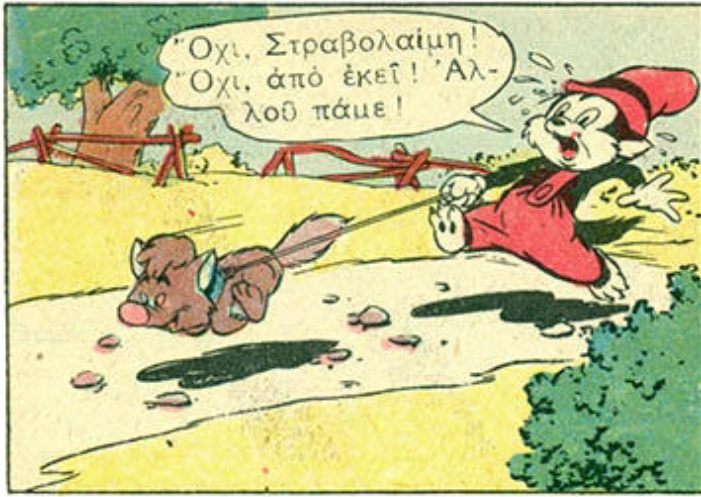
Λοιπόν, ἦσουνα
κακὸς ὅλη τὴν
ἡμέρα;

"Ἄν δὲ μὲ
πιστεύης,
μπαμπᾶ,
ρώτησε...

Κοίταξε! Μπράβο! Τόν ύπνώτισες και νομίζει πως είναι κόκκορας!

ΚΟΥΚΟΥ-ΡΙΚΟΥΕ ΟΥΟΥ!

Λοιπόν, τώρα έχεις κόκκορα κι όχι κογιότ!

Ναί, μά... ξέρεις... τώρα μου ήρθε στον νοῦ πῶς...

Τι:

Πῶς ὁ Στραβολαίμης θὰ ξυπνήσῃ πρῶτῃ-πρῶτῇ τὸν πατέρα μὲ τὶς φωνῆς του καὶ... ξέρεις πόσο ἀργὰ κοιμᾶται ὁ πατέρας... καὶ πρέπει νὰ τὸν ἀφήσουμε νὰ κοιμᾶται!

Καλά! Τότες νὰ τὸν κάνουμε κάτι ἄλλο!

Ἀστυνομικό σκυλί! Ἀκούω πῶς εἶναι θαυμάσια!

Στροβολαίμη, τώρα εἶσαι ἀστυνομικό σκυλί... ἀστυνομικό σκυλί...

Φανταίνεται ὅτι νὰ τὰ ἔχη χαμένα! Ἴσως νὰ μὴν ξέρῃ τί εἶναι τὰ ἀστυνομικά σκυλιά!

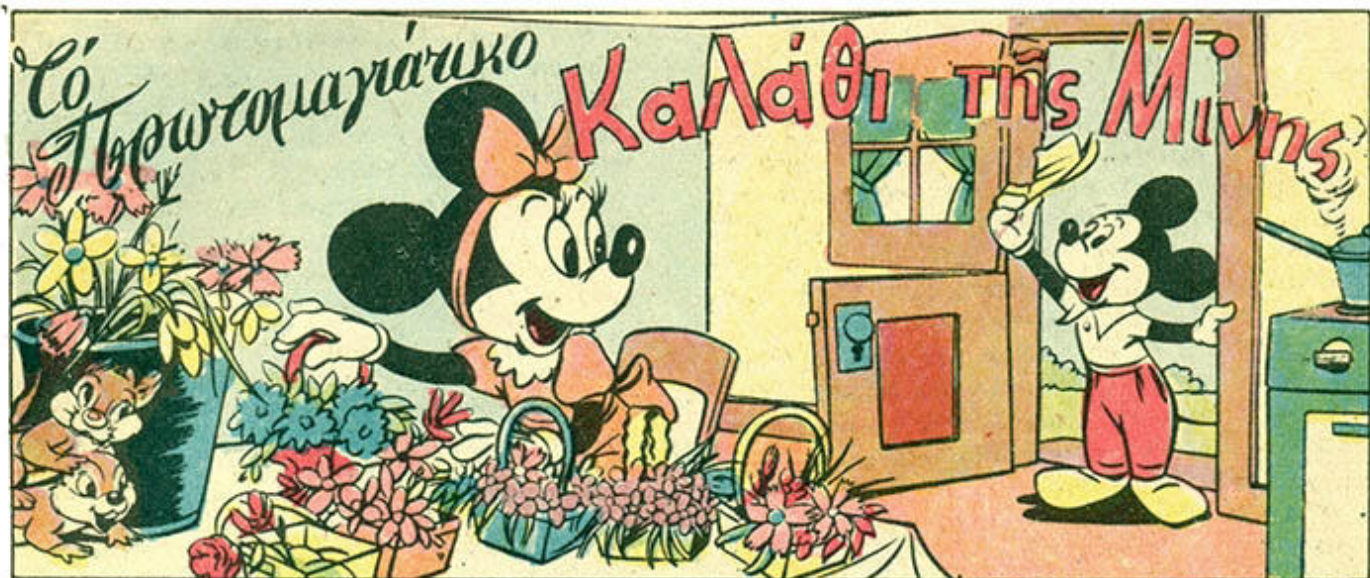
Καὶ ἐγὼ οὐκ ἔχω ἰδέα τί εἶναι τὰ ἀστυνομικά σκυλιά!

Οὔτε κι ἐγὼ τὸ καλοξέρω! Θὰ εἶναι φαίνεται, τὰ σκυλιά πού πιάνουν τοὺς λωποδύτες!

Την Πρωτομαγιά ή κουζίνα τής Μίνης ήταν όλο ζωή και κίνηση.

«Τί κάνεις εδώ;» Ρώτησε ό Μίκυ καθώς έμπαινε. «Στολίζω τά πρωτομαγιάτικα καλάθια με λουλούδια», απάντησε η Μίνη χαρούμενη καθώς ταχτοποιούσε τό κάθε τι. «Μπορείς νά με βοηθήσεις κι έσύ νά τά μοιράσω άπόψε.»

«Με μεγάλη μου χαρά!» Ό Μίκυ έκανε νά πιάση τά δυό μικρά κουνελάκια τής Μίνης, τόν Τσίπη και τόν Ντάλη. «Βλέπω πώς έχεις βοηθούς!»

«Βοηθούς; Χμμ! Μπράβο, καλοί βοηθοί! Ούτε μ' αφήνουν ήσυχη» απάντησε ή Μίνη. «Έκανα γλυκό και τούς έδωσα λίγο. Άπό τότε όλο μου ζητούν νά τούς δώσω κι άλλο!» Λέγοντας αυτά, τά έδιωξε άπό μπροστά τής.

«Δέν μπορείς νά φαντασθής ποιόν συνάντησα σήμερα τό πρωί», είπε ό Μίκυ μ' ένα ύφος όλο μυστήριο. «Κάποιον πού ποτέ του δέν άκουσε για πρωτομαγιάτικα καλάθια.»

Ή Μίνη σταμάτησε νά ταχτοποιή τά διάφορα πράματα και ρώτησε μ' άπορία: «Μπά! Ποιός ήταν;»

Ό Μίκυ, με ύφος σπουδαίο, φώναξε: «Ή Σταχτοπούτα! Ήρθε επίσκεψη εδώ με τόν Πρίγκιπα και τό Βασιλιά!»

«Ή Σταχτοπούτα; Άλήθεια; Ωραία! Μου περισσεύει ένα καλάθι, μά πρέπει νά φτιάξω κι άλλη κρέμα για νά βάλω μέσα. Δέν θά προλάβη όμως νά κρυώσει.»

«Βιάσου λίγο, και τήν κρέμα τήν παίρνουμε με τήν κατσαρόλα!» Είπε ό Μίκυ.

«Σωστά! Θά έτοιμάσω έγώ τό καλάθι τής Σταχτοπούτας ώσπου νά μοιράσης έσύ τά άλλα!» Ή Μίνη χωρίς νά χάση στιγμή πήρε τή ζάχαρη, έτοίμασε τή σο-

κολάτα, έβαλε τό βούτυρο... «Ξέρεις πού μένει ή Σταχτοπούτα, Μίκυ;»

«Σ' εκείνο τό μεγάλο σπίτι, πού μοιάζει με πύργο, επάνω στό λόφο!»

Ή Μίνη γούρλωσε τά ματια τής «Έκει; Θά κρεμάσουμε τό καλάθι στό πόμολο τής πόρτας, θά χτυπήσουμε τό βασιλικό κουδοῦνι και θά τρέξουμε νά κρυφτούμε!»

«Βέβαια», απάντησε περήφανα ό Μίκυ, «τό ίδιο όπως κάνουμε και με τούς άλλους φίλους.» Σηκώθηκε νά φύγη. «Θά γυρίσω πάνω - κάτω σε μισή ώρα.»

«Άκουσες;» Ψιθύρισε ό Τσίπης στόν Ντάλη. «Θά φτιάξη κι άλλη κρέμα... ίσως και με καρύδια... για νά τήν πάη στην Σταχτοπούτα. Άν θέλουμε νά φάμε, καλύτερα νά χωθοῦμε μέσα. Έλα... πήδα μέσα!» Μπήκαν κι οί δυό τους μέσα στό καλάθι τής Σταχτοπούτας. Ήταν ζεστά και ήσυχα εκεί μέσα. Άκούγονταν μόνο κάτι ευχάριστοι κρότοι πού έκανε ή Μίνη, όπως έσπαζε καρύδια και χτυπούσε τήν κρέμα.

Τά κουνελάκια άρχισαν νά κοιτάζουν. «Ωσπου νά γυρίση ό Μίκυ, εκείνα είχαν άποκοιμηθής βαθιά. Ό Μίκυ κουβάλισε προσεχτικά τό καλάθι έξω στό αυτοκίνητο. Ή Μίνη σκέπασε τήν κατσαρόλα με τό γλυκό μ' ένα αδιάβροχο χαρτί και τό πήρε μαζί τής.

Στήν πρώτη τους στάση, ή φίλη τους ή Κλαραμπέλ, άνοιξε τήν πόρτα πριν νά προλάβουν εκείνοι νά φύγουν και τούς ρώτησε πού πάνε. Και άμα έμαθε πώς πήγαιναν στην Σταχτοπούτα, «Θά έρθω κι έγώ μαζί σας,» είπε ή Κλαραμπέλ. Τό ίδιο έγινε και στό σπίτι του Γκούφη και στά σπίτια τών άλλων φίλων.

Στό τέλος τήν ώρα πού ἦσαν ἔτοιμοι νά ξεκινήσουν γιά τὸ σπίτι στήν κορυφή τοῦ λόφου, εἶχαν μαζευτῆ ἡ Γιαγιά Πάπια, ὁ Ντόναλντ, ἡ Νταίζη, ὁ Πίπης, ὁ Γκούφης καί ἡ Κλαραμπέλ!

Ὁ Τσίπης καί ὁ Ντάλης κοιμόντουσαν ἀκόμη μέσα στό καλάθι. Ἡ Μίνη, ὡσότου νά φτάσουν, ἔκοψε τὸ γλυκὸ μέσα στό ταψί κι ἄρχισε νά γεμίζει τὸ καλάθι. « Τί περίεργο! » εἶπε, « νόμιζα πὼς τὸ καλάθι θά χωροῦσε περισσότερο γλυκὸ. Μοῦ μένει ἀκόμη τὸ μισό στό ταψί. »

« Πάτησέ το νά χωρέση, » εἶπε ὁ Μίκυ. Ἡ Μίνη πάτησε τὸ γλύκισμα μέσα στό καλάθι. Τότε τὰ κουνελάκια ξύπνησαν κι εἶδαν ἀπὸ πάνω τους τὸ γλυκὸ, παραγεμισμένο μὲ καρύδια. Γέμισαν ἀμέσως τὸ στόμα τους. « Μοῦ φαίνεται πὼς δέ χωραίνει ἄλλο, » εἶπε ἡ Μίνη.

« Σούτ! » εἶπε ὁ Μίκυ. « Φτάσαμε! »

Βγῆκαν ὅλοι ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο κι ἀνέβηκαν προσεχτικὰ τὴν ἐξωτερικὴ σκάλα. Ὁ Μίκυ κρέμασε τὸ πρωτομαγιάτικο καλάθι στό πόμολο τῆς πόρτας καί χτύπησε τὸ κουδούνι. Ἐπειτα ἔτρεξαν ὅλοι κάτω καί κοίταξαν νά χωθοῦν μέσα στό αὐτοκίνητο.

Δέν πρόλαβαν ὅμως! Ὁ φρουρός πρόβαλε ἀπὸ τῆ γωνία κι ἕνας ὑπηρετῆς ἀνοίξε τὴ μεγάλη ἐξώπορτα.

« Ἄλτ! Ποιὸς εἶναι; » φώναξε ὁ φρουρός. « Πιάσε τους! » φώναξε τρομαγμένος ὁ ὑπηρετῆς. « Κάτι κρέμασαν στήν πόρτα. Ἴσως καμμιά μπόμπα! Περιμένετε ὥσπου νά εἰδοποιήσω τὸν Βασιλιά! »

« Καλάθι; Φέρ' τὸ μέσα! Φέρε τους ὅλους μέσα! », φώναξε ὁ βασιλιάς.

« Ἐ - ε - ε μεῖς φέραμε ἕνα πρωτομαγιάτικο καλάθι », Μεγαλειότατε, ἐξήγησε ὁ Μίκυ καθὼς ὁ ὑπηρετῆς τοὺς ὄδηγοῦσε μπροστὰ στὸν βασιλιά.

« Τί εἶναι αὐτὸ τὸ πρωτομαγιάτικο καλάθι; » ρώτησε ὁ βασιλιάς τὸν ὑπηρετῆ. « Δέν ξέρω, Μεγαλειότατε, μὰ θά μάθω. » Ὁ ὑπηρετῆς ἔχωσε τὸ χέρι του μέσα στό καλάθι. « Ὡχ! » φώναξε. Ὁ Ντάλης τοῦ δάγκασε τὸ δάχτυλο.

« Τὰ ἄθλια τὰ κουνελάκια, » φώναξε ἡ Μίνη. « Ἐμεῖς θέλαμε νά κάνουμε μιὰ ἐκπληξη στήν Σταχτοπούτα, κι αὐτὰ χῶθ... »

« Γιά τὴ Σταχτοπούτα; » φώναξε ὁ βασιλιάς.

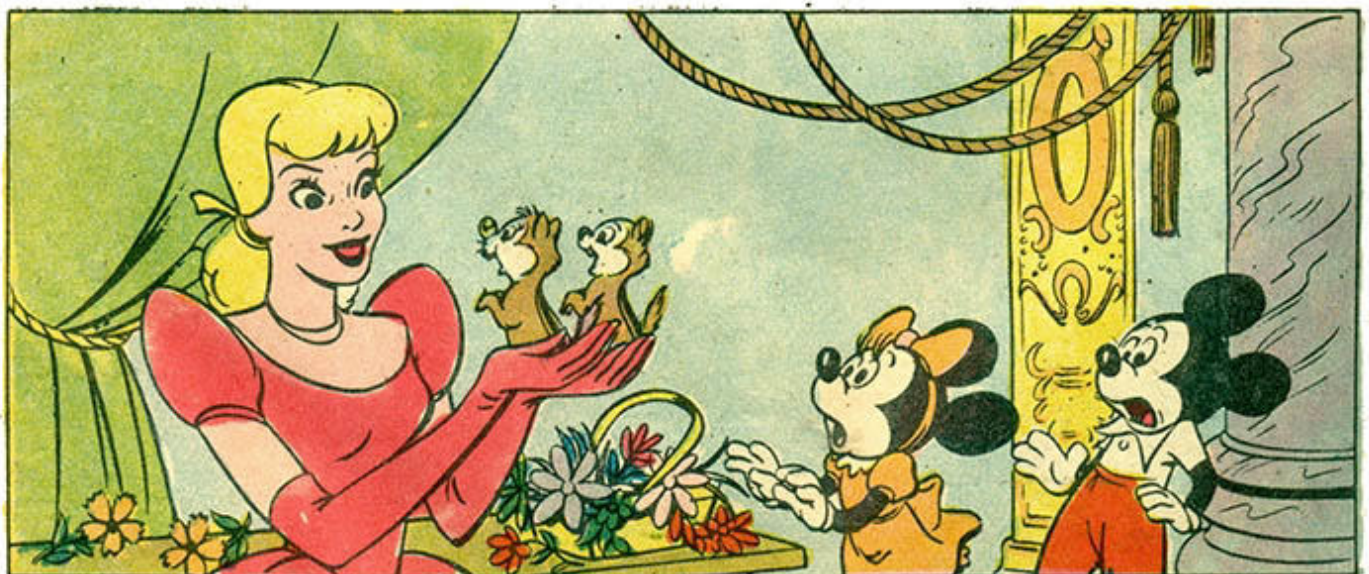
« Ποιὸς με φώναξε; » ρώτησε μιὰ γλυκειὰ φωνὴ στήν πόρτα. « Ἄ, εἶναι ὁ Μίκυ καί οἱ φίλοι του. Πρωτομαγιάτικο καλάθι; Σᾶς εὐχαριστῶ! » Ἡ Σταχτοπούτα τὸ πῆρε στὰ χέρια της μὲ μεγάλη χαρὰ.

« Προσέχετε! Δαγκάνει! » φώναξε ὁ ὑπηρετῆς. Τὰ χέρια ὅμως τῆς Σταχτοπούτας ἦσαν κιόλας μέσα στό καλάθι. Ὁ Μίκυ καί ἡ Μίνη κρατοῦσαν τὴν ἀναπνοή τους. Τὰ κουνελάκια ὅμως ἐνίωσαν πὼς τὸ χεράκι ἐκεῖνο ἦταν λεπτὸ καί ἀνέβηκαν στήν παλάμη της.

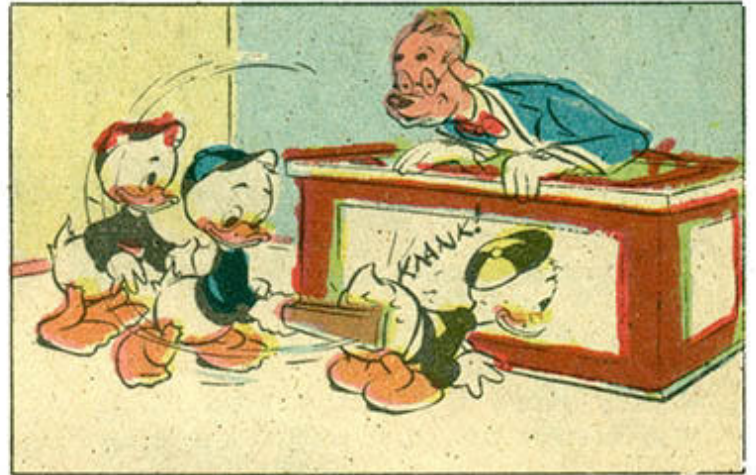
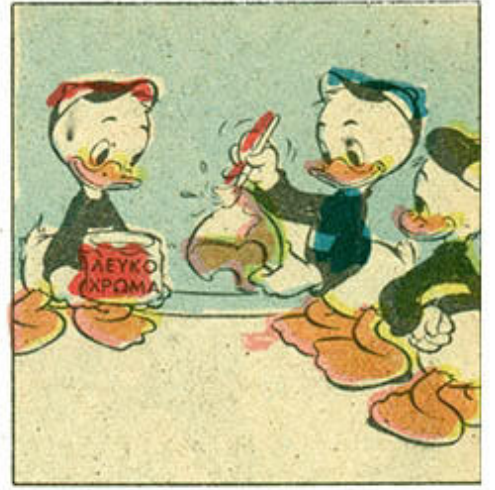
« Ὡ... εἶναι τὰ κουνελάκια τῆς Μίνης καί φαίνεται πὼς ἦρθαν μαζί μας γιά νά σᾶς κάνουν ἐκπληξη », ἐξήγησε ὁ Μίκυ θαρρετά.

« Χά, χά! Τώρα καταλαβαίνω γιατί τὸ λέτε πρωτομαγιάτικο καλάθι! Γιατί δαγκάνει, ὅμως μπορεῖ καί νά μὴ δαγκάση. Χά, χά! » γέλασε δυνατὰ ὁ βασιλιάς. « Καλὸ ἀστεῖο αὐτό, καί ὠραία ἐκπληξη. Θά φᾶμε τώρα λίγο παγωτὸ καί τούρτα γιά νά γιορτάσουμε! »

« Αὐτὴ τὴν Πρωτομαγιά δέν θά τὴν ξεχάσουμε ποτέ! » εἶπε ὁ Μίκυ καί ὑποκλίθηκε πρῶτα στήν Σταχτοπούτα κι ἔπειτα στὸν βασιλιά. Ἐπειτα ὑποκλίθηκαν ἡ Μίνη κι ὅλοι οἱ, ἄλλοι καί τὸ γλέντι ἄρχισε μὲ βασιλικὴ μεγαλοπρέπεια.

Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΑ

1. «Κοίταξέ τον εκείνον εκεί, Μίμη Πάιρνει τὸ φαγητὸ τοῦ Σουλτάνου», εἶπε ἡ Ἄννα κι ἔδειξε κάποιον Ἴνδὸ πὺ ἔφευγε μὲ μιὰ ἀγκαλιὰ ζαχαροκάλαμα. «Ἔ, σὺ!» φώναξε ὁ Μίμης

2. Ὁ Ἴνδὸς τρόμαξε πὺ τὸν εἶχαν πιάσει νὰ κλέβῃ, κι ἔρριξε κάτω τὰ καλάμια. Ἡ Ἄννα τὰ μάζεψε καὶ τὰ ἔδωσε πάλι στὸν ἐλέφαντα. «Ἄς περιμένωμε ἔδω ὡσπυ νὰ τὰ φάῃ», εἶπε.

3. Ὁ Σουλτάνος τὰ ἔφαγε ἀνοιγοκλείνοντας τὰ μάτια του ἀπὸ εὐχαρίστηση. Ἐπειτα σήκωσε τὴν Ἄννα ψηλὰ μὲ τὴν προβοσκίδα του. «Ξέρω», εἶπε ἡ Ἄννα, «ὁ Σουλτάνος θὰ μᾶς πάῃ στὴ γέφυρα τῆς ζούγκλας».

4. Ἦταν μιὰ γέφυρα καμωμένη ἀπὸ χοντρὸ σπάρτινο σχοινὶ ἔπάνω ἀπὸ ἓνα ποταμάκι μέσα στὴ ζούγκλα. Ὁ Σουλτάνος τοὺς κουβάλησε ὡς ἐκεῖ, καὶ τότε ὁ Μίμης τὸν ἔστειλε πίσω. «Δὲν σὲ βαστᾷ ἔσένα ἡ γέφυρα», εἶπε.

‘Ο φίλος τῶν παιδιῶν
πληρώνει τὸ χρέος του

5. Δὲν τοῦ ἄρεσε τοῦ Σουλτάνου ν’ ἀποχωριστῆ τοὺς φίλους του, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ὑπακούσῃ. Πῆγε λίγο πῶς πέρα καὶ παρακολουθοῦσε. Σὲ λίγο ἄκουσε μιὰ κραυγή, «Βοήθεια!» Εἶχε σπάσει ἡ γέφυρα.

6. Τὸ ρεῦμα παρέσυρε τὰ παιδιά πρὸς τὰ κάτω, ἀλλὰ ὁ Σουλτάνος, ὅπως ὄλοι οἱ ἐλέφαντες, ἦταν πολὺ ἔξυπνος. Ἐτρεξε κοντὰ σὲ κάτι φοινικιὲς ποὺ φύτρωναν στὴν δχθη τοῦ ποταμοῦ.

7. Μὲ τὴν προβοσκίδα του, ὁ Σουλτάνος ἔσπρωξε τὸν κορμὸ τοῦ δέντρου μὲ ὄλη του τὴ δύναμη. Τὸν λύγισε, ὥσπου τὰ κλαδιά του ἄγγισαν τὸ νερὸ ἀκριβῶς ἐκεῖ ποὺ βρίσκονταν τὴ στιγμή ἐκείνη τὰ δυὸ παιδιά.

8. Ἐτοὶ τὰ παιδιά κατάφεραν νὰ σκαρφαλώσουν στὴν δχθη. «Τί πάθατε, παιδάκια μου;» ρώτησε ἡ μαμά. Ἡ Ἄννα ἔδωσε τὶς ἐξηγήσεις. «Ὁ Σουλτάνος δὲν ξέχασε τὴν καλωσύνη σας», εἶπε ὁ μπαμπάς!

ΜΙΚΥ ΜΑΟΥΣ

Κου
Γουώλι Ντιονεύ
«Η ΜΙΝΗ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ»

Μπράβο Μίνη... Πολύ ωραία είσαι!

Σε ποιο θέατρο θα πάμε απόψε;

ΚΩΜΩΔΙΑ

«Εδώ! ΝΥΧΤΕΣ ΤΗΣ ΧΟΥΜΠΑ ΧΟΥΜΠΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΩΜΩΔΙΑ»

«Οχι... πάμε σ' αυτό»

ΛΕΤΗ ΛΑΒΙΣ
Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΚΛΑΜΜΑΤΑ!

ΚΛΑΜΜΑΤΑ!

Ου ου... Ου ου!

Πάρε το μαντήλι μου, Μίνη!

Καλά, Μίνη.. μην το παίρνεις κατάκαρδα.

Ού, ου ου!

Ευχαριστώ, Μίκυ! Πέρασαμε θαυμάσια! Χρόνια είχα να κλάψω έτσι!

«Ετσι, έ: Δέν μπορώ να καταλάβω τίποτα!»

ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΝΤΑΚ

Πες το Ντόναλντ να πάη να φέρη τὸ δέμα μου καὶ νὰ εἶναι ἐδῶ τὸ ἀργότερο ὡς τὸ μεσημέρι!

"Ἔτσι μοῦ εἶπε, θεῖε Ντόναλντ!

Καλά, Λούη!

Μοῦ δίνετε τὸ δέμα τῆς κ. Νταίζης Ντάκ;

Μάλιστα κύριε... ὄριστε!

Πῶ, πῶ! Καλά, θὰ βρέχει, περιμένουμε θεῖε Ντόναλντ!

Δέν μπορούμε... Τὸ χρειάζεται ὡς τὸ μεσημέρι... καὶ τώρα εἶναι δώδεκα παρά δέκα!

Καλά... θὰ πάρουμε αὐτοκίνητο!

"Ἐ, ταξί!

Λεωφόρος Βελανιδιάς, Μάλιστα
ἀριθμὸς 1831. Κύριε!

"Ἐδῶ θὰ σταματήσουμε, Κύριε! Δέν μπορούμε ἄλλο νὰ προχωρήσουμε.

Μοῦ φαίνεται πὼς πρέπει νὰ βουτήξετε!

ΣΤΟΠ!
Ἡ ΓΕΦΥΡΑ
ΕΠΕΣΕ!

Λοιπόν, ὄριστε τὸ δέμα σου, Νταίζη... Ὁλόστεγνο, ὅπως βλέπεις!

"Ἐλα μέσα, Ντόναλντ... Θέλω νὰ μοῦ πῆς ἂν σοῦ ἀρέση!

Εἶναι μαγιὸ τῆς τελευταίας μόδας!

